

Petri Hírek

Pócspetri Község
Önkormányzata

2021 év
július hó

6. évfolyam
7. szám

Pócspetri Nyugdijas Egyesület Öregfiúk Daláldája

Katonanóta Fesztivál Nyugdijas Kórusok Találkozója

2021.07.10-én a korona-vírus-járvány miatt két év után ismét megrendezték -immár nyolcadik alkalommal- az Encsencsi Katonanóta Fesztivált.

Az iskola előtti téren a Kaplonyi Fúvószenekar jóvoltából térzenével kezdődött a program, majd megkoszorúzták a háborúk áldozatainak emlékművet.

A Pócspetri Nyugdijas Egyesület Öregfiúk Daláldája is meghívást kapott a Fesztiválra, ahol több csoport, illetve egyéni előadó nagyon szép katonadalokkal örvendeztette meg a közönséget.

Így a petrieken kívül, Bíró Gergelyné (Encsencs), a Nyírvasvári Vasvári Pál Nyugdijas Klub, az Encsencsi Kéknefelejcs Népdalkör, Karczub Györgyné és Széplaki Tiborné (Nyírvasvári), a Nyírlugosi Hagyományörző Egyesület, a Penészleki Nyugdijas Klub, a

Szamosszegi Férfi Népdalkör, Seres Gáborné (Penészlek), a Nyírbátori Határőr Igazgatóság Nyugdijasai Egyesület, a Porcsalmi Búzakalász Férfi Kórus, Márki Endre (Nyírbátor), a Nyírbélteki Népdalkör, a Nyíregyháza-Sóstófürdői-Sóstóhegyi Nyugdijasok Szervezete Öregfiúk Ének-kara, Fodor Okszana (Debrecen), Sestaci együttese Moldovából, a nyírbátori Atem együttes és a nyíregyházi Pántlikás együttes.

A programot színesítette és szintén nagy sikert aratott az Encsencsről elszármazott Kapi Gábor Nótáskapitány előadása és a Demecseri Néptáncscsoport műsora.

A fellépéseket oklevéllel és egy-egy szép ajándéktárggyal ismerték el a szervezők.

A fellépésre a Pócspetri Nyugdijas Egyesület női tagjai is elkísérték és nagy tapsal biztatták az Öregfiúk dalkör tagjait.

A Pócspetri Nyugdijas Egyesület meghívást kapott 2021.08.02-ára, Hajdúnánáson a Kéky Lajos Városi Művelődési Központban megrendezésre kerülő Tiszántúli Nyugdijas Kórusok Találkozó-jára.

A szervezők, a Hajdú-Bihar Megyei Nyugdijas Szervezetek Szövetsége, a Hajdúnánási Ezüstkor Nyugdijas Egyesület, valamint a Nánási Pro Cultura Nonprofit Kft. meghívását természetesen a Petriek örömmel el is fogadták, hisz nagy megtiszteltetés ez, mivel a megyénket mindösszesen két szervezet képviselheti: a Pócspetri Nyugdijas Egyesület és a Záhonyi Nyugdijas Egyesület.

Aztán a megyei nyugdijas szövetség is beáll a sorba, hiszen a következő nagy eseményt Sényőn fogják megrendezni. Augusztus 12-én Sényőre várják a nyugdíjasokat. Ezen eseményekről is beszámolunk majd.

„Amit látsz, az a hír, amit tudsz, az a háttér, amit érzel, az a vélemény” - Lester Markel

HÍRDETMÉNY

Tájékoztatom a Tisztelt Lakosságot, hogy Máriapócs Város Önkormányzat Képviselő-testülete az 3/2021 (II.15.) valamint a Pócspetri Község Önkormányzat Képviselő-testülete a 2/2021 (II.10.) önkormányzati rendelete szabályozta a 2021 évi igazgatási szünet elrendelését. Az önkormányzati rendeletek szabályozása szerint a Máriapócsi Közös Önkormányzati Hivatal (Pócspetri Kirendeltség).

2021 július 19. napjától - 2021. augusztus 06. napjáig terjedő időszakra igazgatási szünetet rendelt el a két Képviselő-testület nevében a polgármester.

Az igazgatási szünet időtartama alatt a Máriapócsi Közös Önkormányzati Hivatal a székhelyén és kirendeltségén az ügyfélfogadás szünetel!

A fenti napokon csak ügyeletet tartunk a sürgős, halaszthatatlan ügyekben (pl. anyakönyvezés)

Telefon : Máriapócs: 42/554-501

Pócspetri: 42/385-673

A szünet után első ügyfélfogadási nap: 2021. augusztus 9 (hétfő)

Pócspetri, 2021. 07.12

Dr. Bodnár Zsuzsanna

A Hajdúsági Nemzetközi Művésztelep Nívódíját a Pócspeiben élő Stefan Gnant festőművész vehette át

Befejeződött a Hajdúsági Nemzetközi Művésztelepen az 58. nyári időszak.

A művésztelep idei kurzusának zárókiállítását 2021. július 17-én a helyi művelődési központban tartották.

A tárlaton a városnak ajándékozott anyag látható. A két hét nagyszerű élményt nyújtott az alkotóknak.

Kiss Attila Hajdúnánás polgármestere köszöntőjében örömét fejezte ki, hogy színvonalas, szép alkotásokkal lehet találkozni a kiállításon. Hozzátette, hogy az elmúlt 58 évben a mindenkori városvezetés mindig támogatta a művésztelepet, aminek múltja, jelene és jövője is van.

A tárlatot Vitéz Ferenc művészeti író nyitotta meg, aki a zsűrizésen keresztül mutatta be az alkotóműhelyben született munkákat. Maga is jelen volt a kiválasztáson. Megfogalmazta, hogy tisztán művészeti szemlélet érvényesül a képekben.

Szokás szerint az idén is kaptak vidám, közös feladatot a művészek. Egy zománcozott szemeteslapátot kellett maguk ízlésére formálni. Vitéz Ferenc erről is említést tett.

A rendezvényen átadták a Hajdúsági N e m z e t k ö z i -Művésztelep díjait is.

Nívódíjat Bujdosó Mária, Földessy Péter és Stefan Gnant vehetett át.

A szakmai zsűri értékelése szerint a Káplár Miklós-émlékérmét pedig Ghyczy Györgynek adományozták.

A tárlat augusztus 5-ig tekinthető meg a művelődési házban.

Máriapócson megnyílt a Komizár János képtár és alkotóház

Máriapócson megnyílt a Komizár János képtár és alkotóház (Kossuth tér 1 szám alatt, a Kegyetemplom közelében). A képtárban több, mint 300 alkotás tekinthető meg, a művész saját munkái mellett kb 130 neves kortárs képzőművész festményei, grafikái, szobrai, melyeket Komizár János Máriapócs városának adományozott.

Komizár János, Csokonai-díjas festőművész. Máriapócsban született. Diplomáit a budapesti Műszaki Egyetemen, az Ybl Miklós Főiskolán és a Besenyei György Tanárképző Főiskolán szerezte. 1981 óta eddig 150 önálló kiállítása volt. Mesterei: Boldizsár István, Halápi János, Holló László és Tar Zoltán voltak. MAOE tag.

A Medgyessy Ferenc Gimnázium képzőművészeti tagozatán tanított festészetet. A „SZÓLA” Rádió és a Friss Rádió képzőművészeti műsorvezetője volt 8 évig. 16 könyve jelent meg. Egy debreceni hetilapban képzőművészeti rovatot vezetett.

Pócspetri Önkormányzat Hírlevele

Felelős kiadó: Tamás György

www.pocspetri.hu

pmhpocspetri@gmail.com

Főszerkesztő: IGFK

kovjanek@gmail.com

Hungaricum Kerékpáros Vártúra a

Kárpát-medencében 6000 km, 600 látnivaló

Kerékpáros Vártúra Szilvásváradtól

-egy jó nagy kerülővel- Egerig

2021 esztendő nyárelő havának első hétvégéjén a háromfős (Kovácsné Tamás Ildikó, Péntes György, s jómagam) vártúras különítményünk az egyik legismertebb bükki üdülőhelyre, Szilvásváradra utazott.

A törzshelyünkön a Magyar Route 66 panzióba elfoglaltuk a szálláshelyünket. A tulajdonos Leen de Hoog (Léno) egykori motorversenyző válását követően -bő két évtizede bele szeretve a Bükkbe-, Hollandiából ide költözött. A sors furcsa játéka, hogy a panziója nyitásának első évében Dani fiammal a Nagy Magyarországi várak, várromok felfedezése során is itt szálltunk meg. Tőle kapott kölcsön bicajjokkal akkor még a mellettünk kis-áttétellel pörgetve elhaladó idősebb kerékpárosokat csodálva rutintalanul, szenvedve tekertünk fel a 612 méter magas Kalapat-tetőn álló kilátóhoz. Azóta szinte minden évben valamilyen formában itt töltünk egy-két napot, s a hasonló gondolkodás és tevékenység végzés miatt egyfajta barátság is kialakult a házigazdával. Most is ajándékként átadásra került a „Hungaricum Kerékpáros Vártúra a Kárpát-medencében 6000 km - 600 látnivaló” című kiadványunk, majd útra is keltünk, hogy a helyi látnivalókat felfedezzük.

Legnagyobb meglepetésemre, és öröömre a rétesesnél Léno szintén bicajra pattanva utolért bennünket. Elmondása szerint belelapozott az ajándékába, és a kicsit szándékosan

provokatív „60 évesen én végig járom, és Te?!” kérdésre megadta a választ, „ha János igen”, akkor Ő miért is ne!

A Szalajka völgyéhez vezető út elejére aranyáron épített betonszörnyetegben, (hármát lehet tippelni a kivitelezőre) a 6000 fős lovas stadionban, éppen Országos Díjugrató Verseny zajlott. Egykor a Máriapócsi MGT SZ fogathajtói -Paszternák József elnök vezényletével Miklóssy András és csapata- itt, még a régi, 1984-es fogathajtóvilágbajnokságra készült természetbe simuló ló és lovasbarát pályán emlékezetes, szép sikereket értek el.

Az ajándékboltok, éttermek és büfék, majd a kisvasút végállomása után, -végre a zajos környezetet elhagyva- az égerfákkal szegélyezett Szalajka-patakot követve a Vadaspark, az Erdészeti Múzeum, a pisztrángos, a Kis-tó, a Szikla forrás mellett elhaladva értük el a Horotna-völgy torkolatát.

Az első látnivalónál a szabadtéri erdei múzeumnál hosszabban időztünk. A hangulatos ösvény mentén az erdőhöz kapcsolódó munkák és eszközei láthatók. A „kötelezően ajánlott látnivaló” megtekintését igazoló fotók itt, és a völgy legszebb részénél, a Fátyolvízesésnél is elkészültek. A vízesés mellett felkapaszkodtunk a kisvonat végállomásához, a tisztásra, s tovább tekertünk az Ősember barlangjához, illetve Bélapátfalvára átvezető hegyi út egy szakaszán.

A legutóbbi itt jártunkkor egy óriási, a Bükk hegységet letaroló vihart követő pusztítás nyomai helyett, most a békés nyugalmat árasztó környezet ragadott magával.

A településre visszatérve feltekertünk az Ybl Miklós tervei alapján a Keglevich család által épített kastélyhoz. Jókai Mór feljegyzéseiből tudjuk, Kárpáthy János figuráját (Egy magyar nábob), a kor fenegyereke Keglevich Miklós (1798-1847) a szilvásvárad gróf ihlette. A jelenlegi La Contessa Kastélyszállóba szerencsére a biztonsági őr/ kapus beengedett, így nem csak az épületben, hanem a faritkaságairól híres parkjában is gyönyörködhetünk. A Hild József tervezte Református Körtemplomnál már nem voltunk ilyen szerencsések, több irányból sikertelen kísérletet tettünk a bejutáshoz.

Másnap, szombaton immár Lénóval négy főre bővülő Vártúrács csapatunk csatlakozott Deák Attila vezette pénteken Miskolcra indulva már egy kemény szakaszon túljutó Örökségtúrázókhöz.

Mintegy 25 fővel együtt értük el Bélapátfalvát, s tekertünk fel az aznapi első 430 méteres emelkedőre, az egyedül épségben megmaradt romantikus stílusú ciszterci apátsági templomhoz, és a kolostorromhoz.

A szobrász túratárs tájékoztató előadása sok új információval gazdagított. A hely tényleg varázslatos, a templom a mostani állapotában is gyönyörű, a Mária forrás karszt vize kiváló minőségű s többek szerint fiatalító hatású. Reméljük, a közel jövőben elkezdődő több milliárdos forrásból megvalósuló felújítás mindebből nem elvesz, hanem hozzátesz.

Egyébként tavaly ősszel a műtétem után egy gyalogtúra keretében itt járva hosszasan elbeszélgettem a jegyzető hölgygel, így mint régi ismerős köszönhettem újra.

Akkor még Szabó Magda író által „A homlokát ráncoló hegy”-nek nevezett Bélkőre is felmentem, ahol Fannika lányom fotózott.

Most erre nem kerülhetett sor, de egyszer a kanyargós serpentineken mindenképpen bicajjal is meg kellesz kóstolni a különleges fehér sziklákot. Hisz, ahogy Szent Bernát ciszterci szerzetes, apát hangoztatta: „Isten megismeréséhez önmagad megismerése a lépcsőfok”.

Önmagunk megismerésére pedig az emelkedők leküzdése, amire a további (Mikófalva-Bekölce-Egercsehi-Szűcs-Egerbocs-Bátor-Egerbakta-Sírok) útvonalunk is kiváló lehetőséget biztosított. Mivel a Síroki várhoz tavalyi évben többször feltekertünk, a Kisnánait viszont legutóbb zárva találtuk, ezért vártúrács különítményünk az itteni ebédet kihagyva tovább kerekedett.

Tarnaszentmárián szerencsék volt, mert ez idáig mindig csak kívülről tudtuk megcsodálni hazánk legkisebb, legrégebb, még ma is működő templomát. Egy bejelentett csoport távozását követően az ott tartózkodó helyiek most kedvesen nemcsak beengedtek, de röviden be is mutatták büszkeségüket.

Korántsem volt ilyen fogadtatásunk a hivatalos nyitvatartási időben belépőjegy vásárlása mellett sem egy újabb húzós emelkedő leküzdése után étlen és szomjan megérkezve a Kisnánai várnál.

Már önmagában az elgondolkodtató, hogy a település központjában értelemszerűen a szabadtéren lévő váromhoz hármunkat, akik szerencsére nem kaptuk el a vírust, de különféle okok miatt „oltakoztunk” belépőjegy megvásárlásánál felmutatott kártyával beengednek. A negyedik társunkat, aki korábban elkapta, és könnyedén átesett a víruson, mivel nem rendelkezett „védettségi” igazolvánnyal viszont nem jöhetett be, -hangsúlyozom- a nyitott történelmi emlékhelyet megtekinteni. Ezért ugyan nem a helyiek okolhatók, de azért már igen, hogy elfogyott minden vizük, üdítőjük. S mikor egy jégkrémes hűtőt észleltem, az egyébként 17 óráig nyitva tartó létesítményben 16 órakor már nem akartak adni, azzal, hogy le kell zárniuk a kasszát.

Egyébként a várat 10 éve szépen felújították. A legszebb része a gótikus templomtorony, melynek szentélyben láthattuk az egykori tulajdonos Nánai Kompolti László faragott sírkövét. A felújított Öreg-torony első emeletére egy, az épületen kívülről futó lépcső megmászására már csak Gyurinak maradt energiája, jutalma a csodálatos panoráma volt. Nekünk meg a felfedezett kerti csap, amiből legalább megtudtuk tölteni a kiürült kulacsainkat.

Szükség is volt a meredek visszaúton is a szomszoltó vízre. Ráadásul Verpeléten is nem csak a kovácműhely, hanem mellette a cukrászda is zárva volt. Ez egyébként végig kísérte ezt a túránkat is, -a felkapott kiránduló helyek kivételével- a vírus elleni védekezés címén az értelmetlenül bezárásra ítélt kisüzletek, vendéglátóhelyek egy része elvérzett.

Az erőteljesebben korgó gyomrunk is hozzájárult, hogy már nem mentünk a többiek után Feldebrőre, no meg Pócspetri testvértelepülésén az egyedülálló, Szent Márton-templomot is mártöbbször meglátogattuk.

Így jobb híján neki vágtunk az Egerszalóig tartó kaptatóknak, majd ott egy frissítést követően újabb emelkedőkkel fűszerezve a régi Egri úton jutottunk el a szálláshelyünkre a Deák 53 Apartmanba. (Mert miért is találtunk volna rá Szalókot Egerrel összekötő a többiek által használt kényelmesebb kerékpárútra?!)

Balesetmentes megérkezésünk öröme, -egész nap a kísérő autóba melegedett- 50 fokos meggypálinka kínálásával ismertem el a beérkező túratársak teljesítményét. Majd az ütős nap és étvágyfokozó után Eger belvárosába besétálva még inkább jól estek a helyben készített pizzák, és a finom sör különlegességek.

A végig ki és velünk tartó Lénóért érte jött a lánya, így Gyurinak lehetőség adódott visszamenni, és elhozni Szilvásváradról az autót. Így viszont másnap nem kellett -az eredeti terveink szerint- a hegyeken keresztül 50 km-t tekernünk.

Helyette részt tudtunk venni egy felkészült és elkötelezett lokálpatrióta által vezetett Eger történelmi városát bemutató sétán, amiről külön beszámoló született.

Kovács János
a Vártúra ötletgazdája,
szervezője

Hungaricum Kerékpáros Vártúra a Kárpát-medencében 6000 km, 600 látnivaló

A bükki kerékpárostúra lezárása Egerben, vezetett városnéző sétával.

A Hungaricum Vártúrák különítményünk a Középkori Templomok Útja Egyesület által szervezett bükki örökségtúra utolsó napján Egerben, a vezetett sétához is csatlakozott.

Szent István által alapított történelmi város alaposabb megismerését egy végtelenül felkészült és elkötelezett lokálpatrióta Badacsonyiné Bohus Gabriella idegenvezető segítette. Sajnálatosan közelmúltban a COVID miatt elvesztette a férjét, de ennek ellenére, (vagy éppen ezért is) szívvel lélekkel, sok-sok anekdotával, irodalmi, történelmi ismeretekkel fűszerezve mutatta be számunkra Eger ismert és kevésbé ismert értékeit, és nevezetességeit.

Kényelmes és praktikus szálláshelyunktől a „Deák53” apartmantól indultunk. Stílszerűen a Deák Ferencről elnevezett utcán haladva első látnivaló a haza bölcsének az Egeri Városszépítő Egyesület kezdeményezésére, közadakozásból állíttatott bronz mellszobra, és mögötte az „ipari”, neobarokk stílusban 1930-ban épített Református templom volt.

Rövid sétával értük el Eger legnagyobb parkját, az egyik Vártúrák „kötelezően ajánlott látnivalót”, az Érsekertet. Egykor ezt a részt, körbe kerítve az Érsekség használta vadász területként. Ma a díszes kapun belépve jobbra a tenisz sport szerelmesei hódoltak a játékok királyának.

Mivel magam is szenvedélyes játékos vagyok csoportunktól kissé lemaradva megtekintettem egy-két labdamenetet.

A többiek a park közepén díszes szökőkútnál hallgatták a kert építésének, és a szökőkút áthelyezésének történetét. A terület láthatóan a helyi kutyás gazdák, a szélén az Eger-patak és a Termálfürdő pedig a turisták számára is vonzó.

Megismerhettük az Európai Év Fája díjat nyert, egyesek által foltokban málló kérge miatt „leprásnak” nevezett 400 éves keleti platánfát.

A patakról pedig megtudhattuk hogy egészen a Balatontól (mármint ezen nevű heves megyei településről) ered és a Tiszába torkollik. Ráadásul áradásával jelen medrét és vízállását látva hihetetlen módon többször katasztrófát okozott. A legnagyobb pusztító 1878-as árvíz vízszintjeit jelző emléktáblákkal több helyen talákoztunk.

Kívülről megtekintettük a több száz éves múlttal rendelkező Török Fürdőt, a Makovecz Imre által tervezett, Európában egyedülálló faszervezetű és építészeti megoldásokkal bíró uszodát, valamint az előző napi tekerések után különösen csábító Termál és Strandfürdőt.

A Szent József park kupolás ivókútjánál megkóstolhattuk az ötvenféle nyomelemet tartalmazó Szent József forrás vizét. Kerékpárosként viszonylag gyakran hozzájutva a hegyi források kristálytisza

jéghideg vízéhez, ennek hőfoka nem késztetett a kulacsot pótló flakon megtöltésére. Viszont áldásos hatása csak lehet, hisz a helyiek nagymennyiségű edényeket töltve hosszú sort álltak érte.

Közvetlenül az Eger-patak mentén húzódó barokk stílusú Buttler-háznál bővíthettük az irodalmi ismereteinket. Hiszen Mikszáth Kálmán „Különös házasság” című regény főszereplőjének gróf Buttler János nevét viseli a műemléképület.

A kalandos történet lényege, a rákényszerített (avagy valójában szerelmi) házasságból való szabadulás, illetve ennek a nagyhatalmú katolikus papság általi megakadályozása.

A regény híressé lett utolsó mondata is felidézésre került:

„Csak a békák brekegik néha a közeli mocsarakban: Urrak a papok! Urrak a papok!”

Innen az utca látképét lezáró Szent Miklós Rác templom láttán megemlítésre került, hogy a méltán híres Bikavér a közhiedelem ellenére nem a török időből származik, hanem a szerbek (rácok) letelepedéséhez köthető.

Az 1848-as forradalom és szabadságharc egri emlékeit felidéző ház falán elhelyezett táblánál megismerhettük a helyi születésű Lenkey János megrendítő történetét is.

Petőfi Sándor „Lenkei százada” versében is megénekelte, Sára Sándor „80 huszár” történelmi filmjében bemutatott huszárszázad kapitánya, Lenkey János a szabadságharc leverését követően elborult elmével az aradi vár börtönében halt meg. Sírja ma szülővárosában található.

Sokat időztünk Barkóczy Ferenc püspök javaslatára megvásárolt Fekete Sas fogadó helyén a 18. sz. második felében épített egri megyeháza barokképületénél.

A homlokzatot díszítő három (Barkóczy Ferenc püspök; Magyarország régi; Heves megye) kőből faragott, aranyozott címereiről, és a főkapu feletti három (Hit, a Remény és az Igazság) aranyozott szoborról is mindent megtudhattunk.

A kapubejáró alatti város jelképeivé vált híres kovácsoltvas kapuk, a rokokó művészet kiemelkedő alkotásai Fazola Henrik művei.

Minden szimbólum mögöttes tartalommal bír. Talán nem véletlen, hogy még a bemutatásuk előtt rögtön kiszúrtam, és külön le is fotóztam az igazságot mindig kimondó udvari bolondot ábrázoló törvényszékhez vezető ajtó kilincset.

Bevallom Kovács nevezetű létemre most, és itt hallottam először az „egy kovács nem kovács - két kovács félkovács - három kovács egy kovács” rigmust, s mindezt a Deák gyerekek bevonásával idegenvezetőnk szemléletes előadásában.

Az udvarban az egykori megyei börtönt Heves Megyei Sportmúzeummá alakították át. Előtte a nemzetközi olimpiai mozgalom egyik hazai élharcosának Kemény Ferencnek szobra áll. Ide mint sportot és sportolni szerető vissza fogok térni és a kiállítási anyagokat meg kell majd tekinteni.

Tavaly kezdődött el az esztergomi bazilika után Magyarország második legnagyobb templomának felújítása. Így az impozáns méretű 4-5000 fő befogadóképességű jelenleg beállványozott Bazilikát, és

a mindenkori egri püspökök, érsekek életét, munkásságát bemutató Egri Érseki Palota Kulturális, Turisztikai és Látogatóközpont is csak kívülről láthattuk.

A kerékpáros túratársakon túl egyre többen megállva nagy érdeklődéssel hallgatták az épületekről szóló ismertetőket, és a Tárkányi Béla egri kanonok és költőhöz érkező, a lelkes kispapoknál vendégeskedő „Egri hangok” hangulatos versét itt író Petőfi Sándor látogatásának humoros történetét.

Eger történelmi belvárosának főterére EU-s forrásoknak köszönhetően megújult úgynevezett nyitott, azaz átjárhatóvá tett Erzsébet nevű udvaron keresztül jutottunk el.

A Dobó téren Közép-Európa egyik legszebb Minorita templombelsőjét a déli mise előtt még szerencsénk volt megcsodálni.

A templomot Páduai Szent Antal tiszteletére szentelték fel.

A lakhelyemre Máriapócsra is ellátogató II. János Pál pápa által szentté avatott Szent Hedvig Nagy Lajos királyunk lánya és Jagello lengyel király felesége ereklyéjét, a lengyelek és a magyarok közös kegyeletének színhelyévé vált oltárt is megtekintettük.

A nyüzsgő téren a névadó Dobó Istvánnak a hős várvédő kapitánynak állít emléket Stróbl Alajos tekintélyes szoboregyüttese.

Itt még egy jó előre beharangozott pletykát is hallhattunk, de a témérdek információ miatt csak egy magasrangú az italt és a nőket is szerető egyházi személy tanulságos történetére emlékszem, de a humoros csattanóra már nem.

A vezetett városi sétánk az egri óriáskerék tövében, az elsősorban történelmi regényeiről ismert Gárdonyi Géza író, költő, újságíró szobránál zárult. Innen még letekinthettünk az Egri Vár védőinek az emléket őrző nem rég átköltöztetett Végvári vitézek szoborkompozícióra, valamint a partak partján elhelyezett legújabb közteri alkotásra.

Mint ahogyan az elsőként megtekintett Deák alkotás, Vicuska és Gergő szobra is közadakozásból és civil kezdeményezésre jött létre.

Mivel ebben szerepet vállalt a szimpatikus idegenvezetőnk is, így a számos kritikát kiváltó alkotást most sem véleményezem. E helyett a tartalmas programot ez úton is köszönöm / köszönjük Badacsonyiné Bohus Gabriellának, és Deák Attila fő szervezőnek.

A leendő Vártúrasokat csak biztatni tudom Eger felfedezésére.

A jelen lévő Kovácsné Tamás Il-dikó, és Pénzes György túratársaimat, valamint az újonnan csatlakozó Deák család tagjait pedig el kell, hogy keserítsem, hisz a sok megtekintett látnivaló ellenére ide (is) újra el kell kerekeznünk!

Ugyanis a jelvénytulajdonosba beszámító „kötelezően ajánlott látnivalókat” a Várat, a Minaret, a Fürdőromot is fel kell keresni, valamint a Bazilikát, és az Érseki Palotát belülről is meg kellene tekinteni.

S ha már újra jövünk a Sportmúzeum is vár ránk, és a Szépasszony-völgybe is ajánlott eltekerni, és megkóstolni pl. a méltán híres Egri Bikavért.

Kovács János Csaba
Vártúra ötletgazdája,
szervezője